

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ίωάν., ε΄1-15)

Εκείνο τόν καιρό, ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς στά Ἱεροσόλυμα. Κοντά στήν προβατική πύλη, στά Ἱεροσόλυμα, ὑπάρχει μιὰ δεξαμενή μέ πέντε στοές, πού ἐβραϊκά ὀνομάζεται Βη-θεσδά. Σ' αὐτές τίς στοές κείτονταν πολλοί ἄρρωστοι, τυφλοί, κουτσοί, παράλυτοι, πού περιέμεναν νά ἀναταραχθεῖ τό νερό· γιατί, ἀπό καιρό σέ καιρό, ἕνας ἄγγελος Κυρίου κατέβαινε στή δεξαμενή κι ἀνατάραζε τά νερά· ὅποιος, λοιπόν, ἔμπαινε πρῶτος μετά τήν ἀναταραχή τοῦ νεροῦ, αὐτός γινόταν καλά, ὅποια κι ἄν ἦταν ἡ ἀρρώστια πού τόν ταλαιπωροῦσε. Ἐκεῖ ἦταν κι ἕνας ἄνθρωπος, ἄρρωστος τριάντα ὀκτώ ὀλόκληρα χρόνια. Ὅταν τόν εἶδε ὁ Ἰησοῦς κατάκοιτο, τόν ρώτησε: «Θέλεις νά γίνεις καλά;» Ἦξερε πώς ἦταν ἔτσι γιά πολύν καιρό. «Κύριε», τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ ἄρρωστος, «δέν ἔχω κανέναν νά μέ βάλει στή δεξαμενή μόλις ἀναταραχοῦν τά νερά· ἔτσι, ἐνῶ ἐγώ προσπαθῶ νά πλησιάσω μόνος μου, πάντοτε κάποιος ἄλλος κατεβαίνει στό νερό πρίν ἀπό μένα». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει: «Σήκω πάνω, πάρε τό κρεβάτι σου καί περπάτα». Κι ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ἔγινε καλά, σήκωσε τό κρεβάτι του καί περπατοῦσε. Ἡ μέρα πού ἔγινε αὐτό ἦταν Σάββατο. Ἐλεγαν, λοιπόν, οἱ Ἰουδαῖοι ἄρχοντες στό θεραπευμένο: «Εἶναι Σάββατο, καί δέν ἐπιτρέπεται νά σηκώνεις τό κρεβάτι σου». Αὐτός ὅμως τούς ἀπάντησε: «Ἐκεῖνος πού μ' ἔκανε καλά, ἐκεῖνος μου εἶπε πάρε τό κρεβάτι σου καί περπάτα». Τόν ρώτησαν: «Ποιός εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού σοῦ εἶπε πάρε το καί περπάτα;» Ὁ θεραπευμένος ὅμως δέν ἤξερε νά πεῖ ποιός ἦταν, ἐπειδή ὁ Ἰησοῦς εἶχε φύγει ἀπαρατήρητος ἐξαιτίας τοῦ πλήθους πού ἦταν μαζεμένο ἐκεῖ. Ἀργότερα ὁ Ἰησοῦς τόν βρῆκε στό ναό καί τοῦ εἶπε: «Βλέπεις, ἔχεις γίνει καλά· ἀπό ἴδω καί πέρα μήν ἀμαρτάνεις, γιά νά μήν πάθεις τίποτα χειρότερο». Ὁ ἄνθρωπος ἔφυγε ἀμέσως κι ἀνάγγειλε στούς Ἰουδαίους ἄρχοντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν αὐτός πού τόν γιάτρησε.

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγετε τό παρόν ἐντοπο λόγω θρησκευτικοῦ περιεχομένου καί τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ Ίάσωνος καί Σωσιπάτρου ἀποστόλων ΚΥΡΙΑΚΗ 29 Ἀπριλίου 2018

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Πράξ. θ΄, 32-42)

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακειμένον ἐπὶ κρεβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνηῖσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος καὶ θείς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Πράξ. θ', 32-42)

Εκείνες τις μέρες, περνώντας ο Πέτρος απ' όλες αυτές τις ἐκκλησίες, κατέβηκε και στους χριστιανούς που κατοικούσαν στη Λύδδα. Εκεί βρήκε κάποιον άνθρωπο που λεγόταν Αϊνέας. Αυτός ήταν οχτώ χρόνια κατάκοιτος, επειδή ήταν παράλυτος. Ο Πέτρος του είπε: «Αϊνέα σέ γιατρεύει ο Ίησους Χριστός. Σήκω και στρώσε τό κρεβάτι σου». Κι αυτός αμέσως σηκώθηκε. Όλοι όσοι κατοικούσαν στη Λύδδα και στον Σάρωνα τόν είδαν και δέχτηκαν τόν Ίησού για Κύριό τους. Στην Ίόππη ήταν μία μαθήτρια που τήν έλεγαν Ταβιθά - στά έλληνικά σημαίνει «Δορκάδα». Αυτή είχε κάνει πολλές αγαθοεργίες και έλεημοσύνες. Εκείνες τις μέρες συνέβη να αρρωστήσει και να πεθάνει. Τήν έλουσαν, λοιπόν, και τήν έβαλα στό ανώγειο. Η Λύδδα ήταν κοντά στην Ίόππη, και, όταν οί μαθητές άκουσαν ότι ο Πέτρος ήταν εκεί, του έστειλαν δύο άντρες και τόν παρακαλούσαν να πάει σ' αυτούς όσο γίνεται πιο γρήγορα. Αυτός ξεκίνησε και πήγε μαζί τους. Μόλις έφτασε, τόν ανέβασαν στό ανώγειο. Άμέσως τόν περικύκλωσαν όλες οί χήρες κλαίγοντας και δείχνοντάς του τά ρούχα που είχε φτιάξει γι' αυτούς ή Δορκάδα όσο ζούσε. Ο Πέτρος τότε τούς έβγαλε όλους έξω, γονάτισε και προσευχήθηκε. Κατόπιν γύρισε στη νεκρή και τής είπε: «Ταβιθά, σήκω πάνω». Αυτή άνοιξε τά μάτια της, κι όταν είδε τόν Πέτρο άνασηκώθηκε. Ο Πέτρος τής έδωσε τό χέρι του και τή σήκωσε. Ύστερα φώναξε τούς πιστούς και τίς χήρες και τούς τήν παρουσίασε ζωντανή. Αυτό έγινε γνωστό σ' όλη τήν Ίόππη, και πολλοί πίστεψαν στον Κύριο.

Για να σταματήσεις τη συνεχή ανακατωσούρα των λογισμών σου, πρέπει να δέσεις το νου σου με μία σκέψη, ή καλύτερα με τη σκέψη του Ενός.

Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ίωάν., ε'1-15)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγίης ἐγένετο ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολλὴν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγίης γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἄραι τὸν κράβατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται. Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.